

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 29214

гр. София, 05.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 16 състав, в
закрито заседание на 05.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разглежда дело номер **7554** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане с вх. № 21570/28.08.2025 г. за спиране на предварително изпълнение, съдържащо се в жалба на „Порше Мобилити БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [жк], Бизнес П. С. № 1, Комплекс Б., сграда 12, вх. А, ет. 2, представлявано от заедно действащите като А. Д. П. и прокуррист Б. С. Д., чрез адвокат Н. Н., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. С, ет. 7, офис 74, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0967-000167 от 01.06.2025 г., издадена от началник – група към Сектор „Пътна полиция“ към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) – В., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е прекратена регистрацията на ППС „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

В искането се въвеждат съображения за това, че дружеството търпи сериозни материални вреди или може да претърпи такива. Като такива се сочат, че дружеството е лизингодател на лек автомобил „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС], а лизингополучателят може да откаже да изплаща лизинга. Не се излагат конкретни аргументи в този смисъл.

Административен съд – София - град, II отделение, 33 състав, като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

От представената по делото административна преписка се установява, че на 01.06.2025 г., около 07:50 ч., в [населено място], на кръстовище на ул. Мито О. и [улица], Д. И. П. управлява лек автомобил „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Порше М. БГ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. При направена проверка е установено, че Д. И. П. е с отнето СУМПС въз основа на акт № Г. от 29.05.2025 г. Направен е извод, че дружеството, чрез законния си представител, е допуснало/предоставило управлението на собствения си лек автомобил на лице с отнето по административен ред СУМПС, поради което, на основание чл. 171, т. 2А, б. „б“ от Закона за движението по пътищата, е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна

мярка № 25-0967-000167 от 01.06.2025 г. от началник – група към Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – В., с която е прекратена регистрацията на МПС „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца. В същата е включено разпореждане на органа, с което е допуснато предварително изпълнение на същата, считано от 01.06.2025 г.

Настоящото искане за спиране на допуснатото по закон предварителното изпълнение на ЗППАМ е второ по ред. С Определение № 25006/22.07.2025 г. по адм. д. № № 7554/2025 г. Административен съд – София – град III-то отделение, 16 състав, е оставил без уважение предходното искане по чл. 166, ал. 1 от АПК, заявено с жалба срещу ЗППАМ № 25-0967-000167/01.06.2025 г. Определение № 25006/22.07.2025 г. по адм. д. № № 7554/2025 г. е влязло в сила на 01.08.2025 г.

На основание чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Съгласно алинея втора на същия член, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

Член 172, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП предвиждат, че обжалването на заповедите за налагане на принудителни административни мерки се извършва по реда на АПК, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение. Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд, разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране изпълнението на административния акт е обща разпоредба за съдебен контрол, приложима по отношение на всички актове, с които е допуснато по силата на отделни закони предварително изпълнение на административен акт, когато законът не предвижда изрична забрана за съдебен контрол (какъвто е настоящият случай).

С оглед на гореизложеното съдът намира искането за спиране на предварителното изпълнение на акта за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, заедно с жалбата срещу последния.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

При разглеждане на представеното пред съда искане за спиране на предварителното изпълнение на административния акт, допуснато по силата на закона, следва да се извърши проверка дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. В последната разпоредба е предвидено, че съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Доказателствената тежест е възложена на жалбоподателя, който следва да установи едновременно наличието на тези предпоставки. Следователно, приложимостта на

текста предполага вероятност за причиняване на значителна или трудно поправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя, която следва да бъде доказана от същия в производството.

В случая не са представени никакви доказателства от жалбоподателя, още по-малко нови, които да установяват посочените в цитираната норма условия. Единствените аргументи в новото искане за спиране по чл. 166 от АПК се изчерпват с това, че лизингополучателят може да откаже изплащане на лизинга, респ. неизпълнение на договора за лизинг, както и твърдяната непропорционалност по отношение на собственика на процесното МПС.

В случая от жалбоподателя не се доказва, че предварителното изпълнение на акта би довело до значителна или пък трудно поправима вреда. Обстоятелството, че дружеството извършва търговска дейност, свързана със сключване на лизингови сделки с предмет МПС, също не е основание за такъв извод, доколкото процесният автомобил не е единственият, с който разполага, следователно прекратената му регистрация няма да окаже съществено въздействие върху дейността и икономическото му състояние. Наред с това, засегнат от мярката би бил по-скоро ползвателя на МПС, който обаче не е страна в производството по обжалване на заповедта. Не се представят доказателства, че „Порше Мобилити БГ“ ЕООД ще понесе финансови загуби, включително на договорно основание, във връзка с издаване на процесната заповед. Най-после настоящият съдебен състав намира, че при несъгласие със съдебно решение (определение) правилният процесуален път е оспорване на последното, а не подаване на ново искане при идентична фактическа обстановка и аналогични възражения.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК, а именно: да са значителни или трудно поправими, и сами по себе си да са противопоставими на защитените от чл. 171, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели.

Следователно искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед следва да се отхвърли.

По изложените съображения и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК Административен съд София-град, II отделение, 33 – ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Порше М. БГ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0967-000167 от 01.06.2025 г., издадена от началник – група към Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – В., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движението по пътищата е прекратена регистрацията на ППС „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 7-дневен срок от съобщението.

Преписи от определението, на основание чл. 138 от АПК, да се изпратят на страните!

СЪДИЯ: